Denise Linn

VIEȚI ÎN TRECUT, MIRACOLE ÎN PREZENT

Traducere din limba engleză
de Mihaela Ivănuş

EDITURA FOR YOU
Bucureşti, 2017

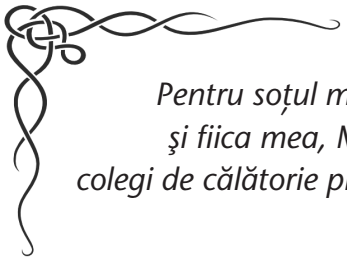

Pentru soțul meu, David,
și fiica mea, Meadow...
colegi de călătorie prin timp și spațiu

Prefață

A sosit clipa!

Miracolele pot apărea cu ușurință în viața ta, fără să depui vreun efort. Pur și simplu trebuie să-ți amintești cine ești – iar pentru asta trebuie să îndepărtezi blocajele care stau între tine și sufletul tău. Aproape toate aceste obstacole își au rădăcinile în trecutul tău îndepărtat, astfel încât este extrem de important să te întorci înapoi în timp pentru a le elimina. Cu toate acestea, mulți dintre noi sunt atât de prinși în credințele restrictive despre cine suntem și ce merităm încât este aproape imposibil să facem acea călătorie în trecut. Această carte îți arată cum să procedezi.

Dacă chiar vrei să afli mai multe despre tine și ești pregătit ca minunile să înflorească în viața ta, atunci cartea *Vieți în trecut, miracole în prezent* îți va dezvălui căile secrete care te vor ajuta să scapi de dezordinea din interiorul tău, astfel încât să poți descoperi cu adevărat de ce ești aici. Cu aceste cunoștințe, vei învăța cum să-ți pui în practică cele mai tainice vise. Acum este momentul! Nu ai ține această carte în mâini, dacă nu ai fi pregătit să începi călătoria.

De ce acum?

Este o perioadă foarte interesantă pentru a trăi. De fapt, nu a existat niciodată un moment mai intens pentru depăși limitările personale și a coborî de pe banda de alergare karmică pentru a-ți atinge potențialul maxim. De-abia acum, după eoni de cicluri evolutive, ai cu adevărat capacitatea de a închide cercul în ceea ce privește planul sufletului tău. Odată ce planeta noastră a intrat într-un nou mileniu și a căpătat noi vibrații, ai în sfârșit ocazia să rezolvi vechi probleme care își au originea în viețile tale anterioare... și, ca rezultat, miracolele vor veni în cascadă!

Profesorul meu Dancing Feather [„Pană dansatoare“], din Taos Pueblo, New Mexico, a plantat semințele pentru această carte cu mulți ani în urmă. Deși un om smerit, purta cu sine o mare înțelepciune interioară. Chiar dacă provenim din triburi diferite, acest bătrân senin m-a ajutat să mă conectez la un nivel mai profund la moștenirea mea cherokee, împărtășindu-mi profețiile pentru timpurile pe care le trăim și vorbindu-mi despre importanța eliberării umbrelor din trecut.

Îmi aduc aminte că eram cu el într-o seară caldă de vară. Purta un tricou decolorat de cowboy și blugi uzați și stătea cu picioarele încrucișate pe ierburile sălbatice ale înaltei terase stâncoase. Când o briză moale foșnea prin frunzele uscate și împrăștiate din jurul nostru, m-am încordat să-i aud glasul. Pielea lui părea să strălucească, reflectând apusul de soare roșiatic. Ridurile îi erau adânc gravate pe față și părul, cândva negru, era acum grizonant; însă atunci când vorbea, avea o timiditate animată, aproape ca a unui copil. Uneori, când spunea ceva se oprea și privea în depărtare. Ochii lui, încețoșați de vreme, păreau îndreptați către o lume interioară. După o clipă începea din nou să vorbească.

Începe un nou ciclu

Dancing Feather mi-a spus că Mama Pământ a ajuns la sfârșitul unui ciclu lung – un timp de desăvârșire și renaștere – și că schimbări uriașe vor apărea în țesătura vieții noastre. Mi-a zis că reînnoirea va fi dificilă pentru mulți oameni, pentru că sunt pierduți; le lipsește legătura cu rădăcinile lor și nu mai știu cine sunt. Sunt incapabili să se regăsească în fiecare parte a naturii. Bunul meu profesor mi-a spus că oamenii nu sunt separați de munți, de cer, de pajiști și mări... Toți suntem parte din toate lucrurile, mari sau mici. Din păcate, unii nu-și mai amintesc asta.

El mi-a vorbit și despre semnificația viselor și despre cum incursiunile noastre nocturne sunt un mod de a pătrunde pe tarâmurile interioare. În anii următori, spunea el, visele vor fi o sursă valoroasă de inspirație și de vindecare și vor juca un rol tot mai important în evoluția noastră colectivă. Mi-a explicat și că este esențial să ne eliberăm de umbrele durerii și ale suferinței, precum și de rănile din trecut pentru că acestea ne împiedică să experimentăm pe deplin frumusețea din jurul nostru. Trebuie să învățăm să ascultăm glasul înțelepciunii din interiorul nostru și pe strămoșii din lumea spiritelor și ghizii din jur. Pentru a ne aminti cine suntem cu adevărat, *trebuie să ajungem la stele*.

Profesorul îmi vorbea cu entuziasm și despre mărețul potențial care ne așteaptă în viitor. Deși nu a făcut o referire clară la viețile trecute, aducea în discuție necesitatea purificării interioare și exterioare, precum și nevoia de a vindeca rănile vechi.

În anii de după moartea lui Dancing Feather, am înțeles profunzimea cuvintelor lui. Planeta noastră se transformă într-adevăr într-un ritm alert – exact așa cum a profețit. Au loc schimbări tehnologice extraordinare, inclusiv la nivelul resurselor noastre naturale, ceea ce afectează modul în care ne raportăm unul

la celălalt și la mediul nostru. Cultura noastră a uitat în mare măsură că tot ceea ce există pe planeta noastră este interconectat și că suntem cu toții legați la un univers viu – la fel de viu ca o balenă maiestuoasă în mare sau ca o întindere de flori sălbatice pe un deal. Am uitat că lumea noastră cântă cu viață și vibrează cu intensitatea Spiritului.

Purificarea globală

Modul în care Universul reacționează la dezechilibrele planetare poate fi comparat cu modul în care trupul nostru reacționează la o rană. Când suferim o vătămare, corpul nostru reacționează prin trimiterea de energie vindecătoare în zona afectată. Nu suntem conștienți de miriadele de procese biochimice care apar în sistemul imunitar al organismului; cu toate acestea, atunci când ne rănim, organismul răspunde în mod automat – o reacție naturală.

Corpul uman este un microcosmos al Universului; cu alte cuvinte, planeta noastră poate fi asemănată cu o celulă din organismul universului viu. Iar acum planeta noastră este vătămată și *toți suntem afectați de acest lucru*. Universul trimite energie vindecătoare către noi, așa cum sistemul imunitar al omului se activează atunci când detectează o leziune. Pe măsură ce valurile de energie vindecătoare penetrează planeta, o purificare masivă începe să aibă loc, provocând o tulburare cosmică a vechilor structuri, instituții și convingeri limitative.

Purificarea globală este similară cu purificarea unui iaz adânc, stătut. Primii 15 centimetri de la suprafață pot părea curați, dar mai în adâncime iazul este sufocat de nămol și de vegetația nesănătoasă. Atunci când apa limpede și proaspătă din izvoarele subterane pătrunde brusc în iaz, toată apa urât mirositoare este împinsă la suprafață. Efectele pe termen scurt par fără sens,

întrucât iazul arată, de fapt, mai rău: plin de noroi și materii în descompunere. Procesul de purificare este însă esențial pentru sănătatea iazului, care devine curând perfect limpede și dulce. Astăzi planeta noastră seamănă cu iazul stătut: noile frecvențe ce apar sunt ca izvoarele proaspete care provoacă schimbare odată ce inițiază o curățare și o vindecare incredibile.

Purificare şi reînnoire personală

Pe măsură ce ne confruntăm cu perioada interesantă și provocatoare din fața noastră, avem potențialul enorm de a ne elibera de poverile grele pe care le-am purtat cu noi viață după viață. Agitarea cosmică a structurilor și ierarhiilor vechi înseamnă că vechile blocaje ies acum la suprafață. Pe măsură ce noile energii inundă planeta, oamenii se confruntă cu o reapariție intensă a problemelor din trecut, ceea ce duce la sentimente temporare de dezorientare și agitație. Multe persoane se confruntă cu sentimente de durere, de teamă și de furie în privința acestor situații care au fost anterior adânc îngropate sau negate, dar pe care acum și le rezolvă.

Dar durerea și suferința reprimate în această viață *și în viețile anterioare* ies acum la lumină, întrucât mulți oameni se luptă pentru a-și depăși barierele către împlinire. Toată durerea separării noastre de Spirit, care s-a acumulat în noi în nenumăratele vieți – și există în noi sub formă de amintiri reprimate –, strigă să fie eliberată. Spre deosebire de orice alt moment din istoria planetei noastre, acum avem posibilitatea de a renunța cu adevărat la aceste limitări vechi din trecut.

În fiecare dintre noi există un vast univers interconectat, în care trecutul, prezentul și viitorul se amestecă într-o mare orchestrație de lumini și sunet. E locul unde sălășluiește sufletul, acel loc autentic și adevărat, infinit și veșnic... și nu se schimbă niciodată,

cu toată multitudinea de încarnări prin care trece. Când am intrat în noul mileniu, vălul dintre universurile interioare și cele exterioare din jurul nostru s-a subțiat. Avem capacitatea de a păși pe tărâmurile misterioase ale sinelui și de a vedea adevărurile interioare care ne-au fost ascunse atât de mult timp.

De-a lungul vieții înfruntăm multe umbre: frica, stima de sine scăzută, furia, tristețea, sărăcia, singurătatea, convingerile autolimitative, boala și moartea. Ele își au aproape întotdeauna sursa în viețile trecute. Provocarea, în următorii ani, este să te confrunți cu umbrele și să descoperi cine ai fost în viețile anterioare, astfel încât să poți trăi mai intens în prezent. Dar călătoria dincolo de întuneric necesită dorința de a-ți asuma riscuri – și numai cei care riscă vor trăi cu adevărat.

Odiseea din fața noastră te invită, de asemenea, să cunoști harul iertării – să fii dispus să ierți ceea ce le-ai făcut altora în trecut, precum și ceea ce alții ți-au făcut ție, atât în această viață, cât și dincolo de ea. Adevărata iertare este capacitatea de a accepta realitatea celuilalt... și săvârșirea acestui lucru este un act de putere. *Acum este momentul*. Călătoria în viețile tale trecute poate fi un punct de cotitură și îți poate dezvălui cele mai profunde niveluri de compasiune și transformare.

Procedeele descrise în această carte vor activa o călătorie sacră a sufletului și, odată ce vei alege această cale, este posibil să nu te mai întorci. Cu toate acestea, este o zonă de trecere care, odată urmată, va aduce miracole în viața ta și-ți va spori capacitatea de a experimenta profunzimile iubirii – iubire pentru tine, pentru ceilalți și pentru planetă. Este o cale care te va ajuta să-ți lași amprenta asupra lumii.

Introducere

Despre această carte

Pe măsură ce transformarea planetei noastre ia amploare, explorarea vieților anterioare poate fi o sursă tot mai mare de vindecare și inspirație. Dar cum să profiți la maximum de energiile disponibile acum pentru creștere și dezvoltare personală? Cum să-ți amintești cine ai fost în viețile tale anterioare și apoi să te eliberezi de orice programare negativă care te-a condus spre viața ta de acum? Cum te poate ajuta eliberarea blocajelor din trecut să creezi minuni în existența ta din prezent? Ce-ar trebui să faci diferit încât să-ți amintești visele și să înțelegi ce încearcă să-ți comunice? De ce este acum un moment foarte important din istorie? În capitolele următoare îți voi oferi răspunsuri simple, viabile și soluții.

Această carte îți pune la dispoziție tehnici ușor de folosit pentru a te ajuta să-ți amintești evenimente din viețile anterioare. De asemenea, explică noțiunile de reîncarnare și karmă și motivul pentru care aceste concepte sunt atât de importante în acest moment. Vei învăța cum să folosești *indiciile din viețile trecute* pentru a descoperi cine ai fost în încarnările anterioare. În

paginile următoare vei găsi metode specifice pentru a te elibera de situații mai vechi, ca fricile și fobiile actuale, afecțiunile fizice, dificultățile în relație și blocajele apărute în calea abundenței și a creativității. În plus, vei citi despre ghizii spirituali și vei testa exerciții care îți vor permite să îi contactezi.

Pe măsură ce viteza de vibrație a planetei noastre continuă să crească, este vital să asculți secretele sufletului tău. Te voi învăța cum să programezi, să-ți amintești și să interpretezi aceste mesaje.

Pe parcursul acestei lucrări sunt prezentate exemple de regresii în vieți trecute – exemple de la clienții mei sau preluate din scrisori pe care le-am primit ori conversații pe care le-am avut cu oameni care au participat la seminariile mele despre vieți anterioare. În unele cazuri, am citat exact din scrisori, dar când am parafrazat sau scurtat descrierea pentru o lectură mai ușoară, am încercat să păstrez cât mai mult posibil sensul experienței persoanei. În unele cazuri, am schimbat numele persoanelor pentru a proteja viața privată a celor implicați.

Chiar acum, schimbări masive și interesante – prezise de culturile indigene din întreaga lume – au început să apară în evoluția noastră umană la mai multe niveluri. Scopul acestei cărți este să-ți ofere informații și tehnici care să-ți arate cum să te eliberezi de trecut, astfel încât să permiți manifestarea miracolelor, să experimentezi bucurie în viața ta de zi cu zi și să te pregătești pentru evenimentele viitoare.

Suntem moștenitorii spirituali ai planetei. Dacă putem să renunțăm la vechile blocaje și limitări din trecut și să ascultăm îndrumarea interioară a sufletului, putem păși cu iubire în viitor.

I

Călătoria mea în vieţile anterioare

Călătoria mea în lumea misterioasă a vieților anterioare a început foarte dramatic în vara anului 1967, pe când când aveam 17 ani. Mergeam cu motocicleta pe un drum de țară, prin mica noastră așezare de fermieri din Midwest. Era o zi cețoasă, liniștită. Vântul îmi sufla prin păr, în timp ce conduceam pe lângă lanurile bogate de porumb.

Brusc liniștea mea a fost întreruptă când o mașină s-a apropiat prea mult din spate și m-a aruncat violent la pământ. Când am încercat să mă ridic, am văzut un bărbat cu o pușcă îndreptată spre mine. Țeava întunecată a armei părea enormă. Nu aveam nici cea mai mică idee cine era. Nu-i făcusem nimic... și nu știam de ce făcea asta.

Chiar înainte ca el să apese pe trăgaci, un gând mi-a trecut rapid prin minte: „Ține prea jos“. Sunetul a fost ca o explozie, atunci când m-a împușcat; după aceea m-a lăsat să sângerez pe marginea drumului. Un vânzător care a trecut pe acolo m-a găsit și a chemat ambulanța.

La Urgență luminile erau puternice și strălucitoare. Durerea ascuțită îmi străbătea tot corpul și voci stridente îmi răsunau în creier. Auzeam oameni care strigau îngroziți: „A fost împușcată!“

Apoi, încet, luminile au început să se estompeze, iar durerea s-a diminuat. Am simțit că alunec într-un întuneric confortabil și moale, unde m-am odihnit ca într-un cocon. În acel moment, mi s-a spus mai târziu, medicii au crezut că am murit.

Dintr-odată, coconul a părut să explodeze și m-a învăluit o lumină aurie. De fapt, nu eram doar înconjurată de lumină – *eram* lumină. În mod ciudat, nu mi se părea ceva neobișnuit; mă simțeam complet normal. Apoi am devenit conștientă de o muzică incredibil de dulce și de pură. Undele sonore și lumina curgeau prin mine până când am simțit, de fapt, că am *devenit* muzică și luminescență. Nu eram alcătuită decât din lumină fluidă și sunet. Deși poate părea ciudat, lumina și sunetul nu erau separate, ci unitare. Însă în acel moment nu mi s-a părut deloc neobișnuit.

Nu aveam senzația de trecere a timpului. Totul exista *acum,* iar trecutul – și viitorul – erau de neconceput. Era la fel de greu să-mi imaginez timpul liniar *acolo* pe cât mi-ar fi fost să-mi închipui timpul neliniar *aici*. Totul *exista* pur și simplu și nu părea deloc ciudat. În plus, mă simțem copleșită de un profund sentiment de familiaritate. Știam că mai fusesem acolo – de multe ori. Era cel mai real lucru prin care trecusem vreodată. Orice altceva era o iluzie.

În această experiență era infiltrată un soi de iubire minunată, la fel de naturală ca respirația. Era infinită ca Universul însuși, penetrând fiecare aspect al meu. Știam cu o certitudine absolută că este singurul lucru real care a existat vreodată. Cuvântul „Dumnezeu“ nu poate să transmită iubirea extinsă, dar intimă, pe care o simțeam.

Cufundată în acest sentiment extraordinar, nu eram singură. Erai și tu acolo – de fapt, toți și toate *erau* acolo. Eram cu toții,

fără limite și fără deosebire. Eram toată lumea și toată lumea era eu; eu eram tu și tu erai eu. Toți eram unul, dar în același timp fiecare dintre noi părea să fie el însuși. Nu pot găsi cuvinte pentru a descrie asta și știu că acest lucru nu pare posibil... cu toate astea, e adevărat.

Simțind că nu mai sunt limitată de corpul meu, trăiam senzația nelimitării și a unității cu tot ceea ce este viu – eram extaziată la gândul că sunt din nou în adevărata mea casă. Am văzut în fața mea un râu mare strălucind cu o lumină aurie. Uitându-mă la celălalt mal, am știut că, odată ajunsă acolo, nu voi mai reveni în corpul meu de 17 ani. Niciodată nu fusesem mai fericită ca atunci când am pășit în râu, dar când am ajuns la jumătatea drumului, o voce profundă și puternică a tunat: „Nu poți să stai aici. Mai ai ceva de făcut."

Însă chiar dacă mintea mea striga „Nu!", m-am simțit ca și cum aș fi fost prinsă într-un lasou și târâtă înapoi în trupul meu fizic.

M-am trezit pe patul de spital. Zile la rând am luptat pentru viața mea, înfruntând nu doar durerea fizică, dar și durerea extraordinară de a fi revenit în corp. Nu doream să fiu pe Pământ. Voiam să mă întorc la lumină. A fost cel mai intens dor de casă pe care care ți-l poți imagina.

Cu toate acestea, în fiecare seară trăiam un miracol. După ce se stingeau luminile și rămâneam singură, închideam ochii și simțeam cum o mână alunecă ușor în mâna mea, și un sentiment minunat de liniște și siguranță îmi inunda ființa. Prima dată când s-a întâmplat acest lucru am fost șocată, pentru că, atunci când am deschis ochii ca să văd cine intrase în cameră, nu *vedeam* mâna care o ținea pe a mea, dar *simțeam* conturul degetelor și al palmei și căldura pe care o radia. Uneori mâna se retrăgea și o altă mână aluneca cu dragoste în locul ei. Îmi amintesc în special de o mână foarte mică de copil care m-a alinat într-o noapte. Știam că sunt în siguranță și că nu sunt singură. Cred că aceste mâini aparțineau spiritelor mele gardian.

Medicii credeau că nu voi supraviețui. Corpul meu fusese grav traumatizat după ce fusese lovit de mașină; iar glonțul a trecut prin coloana vertebrală și mi-a vătămat un plămân, după ce mi-a rupt splina, o glandă suprarenală și mi-a atins stomacul și intestinele. În cele din urmă, mi-a fost scos un rinichi și mi-a fost introdusă o proteză aortică în inimă ca să-mi înlocuiască aorta. Pe lângă faptul că mi s-a spus că, cel mai probabil, voi fi invalidă toată viață (și să nu mă aștept să trăiesc foarte mult), mi s-a spus, de asemenea, că nu voi putea avea copii.

Dar în timpul celor câteva minute în care medicii au crezut că am murit, conștiința mea a suferit o mutație și acest lucru mi-a schimbat pentru totdeauna cursul vieții. Prognosticul sumbru al medicilor nu a contat, deoarece s-a activat o capacitate de vindecare din interior și am știut că voi supraviețui. În acele momente misterioase și magice de dincolo de pragul morții, o parte din identitatea mea anterioară a fost modificată, permițând supraviețuirea și recuperarea mea rapidă. Această transformare a făcut vindecarea mult mai ușoară. Când am conștientizat faptul că trupul meu nu este „eu“ – că e doar acea parte din mine în care locuiesc –, am avut mult mai multe resurse de vindecare decât cele disponibile corpului meu fizic. Ca urmare a noii mele conștientizări, mi-am revenit foarte repede și am ieșit din spital în doar câteva săptămâni. Doctorii l-au numit un miracol; dar eu am știut că s-a datorat unei schimbări de conștiință.

O viață transformată...
Trecutul, prezentul şi viitorul nu sunt secvențiale

În urma experienței de moarte clinică, sentimentul meu despre sine s-a schimbat complet. După ce-am fost împușcată, n-am mai crezut că, atunci când corpul moare, mor și eu. Știam că viața este veșnică și că existența mea nu a început la concepție și nu se încheie

la moarte. Nu mă mai simțeam separată de toți și tot ce există pe planetă. Timpul nu era liniar, nici Universul nu era guvernat de regulile stricte ale fizicii. Evoluția mea de conștiință mi-a schimbat pentru totdeauna convingerile despre natura realității.

Ca urmare a ceea ce am experimentat de cealaltă parte, am înțeles că, din perspectivă spirituală, trecutul, prezentul și viitorul nu sunt secvențiale... Ele se desfășoară în același timp. Cu toate acestea, pentru că suntem ființe liniare și experimentăm totul în funcție de trecut, prezent și viitor, viețile noastre par să se desfășoare într-un mod cronologic.

Pentru a te ajuta să înțelegi această idee de vieți simultane, imaginează-ți o sferă dintr-o oglindă multifațetată, agățată deasupra unei săli circulare de dans, ce radiază în întreaga încăpere. Pe măsură ce sfera se rotește, reflecțiile se rotesc și ele. Alege una dintre reflecții și concentrează-te asupra ei. Imaginează-ți că reflecția pe care te-ai concentrat reprezintă viața ta actuală.

Pari să înaintezi. Scenele din jurul tău se schimbă și ai senzația că avansezi progresiv prin timp. Există și alte reflecții în fața și în spatele tău. Cele care sunt în spatele tău – în timp ce te rotești în încăpere – pot fi considerate viețile tale anterioare. Ele îți dau impresia de vieți *trecute* deoarece sunt aparent în spatele tău. Cele din față sunt viețile tale viitoare. Și ele par să se deplaseze prin timp.

Distanța dintre reflecții pare să rămână constantă – poate este jumătate de metru între tine și cea mai apropiată reflecție din spatele tău și un metru între tine și reflecția din fața ta. Dat fiind faptul că te afli într-o încăpere perfect rotundă, aceste distanțe nu se vor schimba, chiar dacă sfera de oglinzi este în mișcare. Acest lucru întărește iluzia că timpul este fix; indiferent pe unde a călătorit reflecția ta în sala de dans, există întotdeauna jumătate de metru între tine și cea mai apropiată reflecție din spatele tău și un metru până la cea din față. Acest lucru este măsurabil și constant.

Privind această analogie în raport cu viețile din trecut și din viitor, dacă lungimea de 25 cm este egală cu 100 de ani, atunci ți se poate părea că există 200 de ani între viața ta actuală și cea mai recentă viață anterioară și 400 de ani între viața actuală și cea viitoare. Cu toate acestea, pe măsură ce te deplasezi în sus pe fasciculul de lumină, spre sfera de oglinzi (care este sursa reflecției tale), reflecțiile cele mai apropiate din față și din spate se schimbă, iar distanțele devin mult mai scurte. Acest lucru demonstrează modul în care separarea dintre trecut, prezent și viitor se diminuează. Cu cât ne deplasăm la nivel colectiv spre Sursă, cu atât percepțiile noastre despre timp și spațiu încep să se schimbe. Cu cât te apropii de Sursă, cu atât îți va fi mai dificil să discerni granițele dintre trecut, prezent și viitor.

Iată un alt mod de a percepe subțierea limitelor temporale: imaginează-ți că îți părăsești reflecția individuală din sfera de oglinzi și călătorești „înainte în timp", în jurul camerei circulare. În cele din urmă, vei face un cerc complet și vei ajunge la viețile trecute. În mod similar, dacă ai călători „înapoi în timp", ai încheia curând cercul și ai ajunge la viețile tale viitoare.

Toate reflecțiile de pe peretele sălii de bal par separate și individuale. Unele reflecții reprezintă viitorul sau viețile anterioare, iar altele pot fi considerate ca fiind viețile altor persoane. Cu toate acestea, dacă ai călători de la reflecția ta individuală spre Sursă (sfera de oglinzi), ai vedea că toate viețile – trecute, prezente și viitoare –, toți oamenii și întreaga materie rezonează din aceeași Sursă. Nu suntem separați de restul creației, nici nu suntem separați de ceea ce numim „trecut" și „viitor". Toate viețile coexistă, sunt interconectate și dependente unele de altele chiar în acest moment. (*Te rog să reții*: În această carte vorbesc despre viețile noastre anterioare ca și cum ar fi secvențiale deoarece acesta este modul în care experimentăm timpul în realitatea noastră colectivă ca ființe umane.)

Lumina radiantă şi sunetul lumii

Deși lumea din jurul meu era aparent aceeași după ce am ieșit din spital, percepția mea asupra ei era complet diferită. Fiecare moment era plin de culoare, de sunet și de energie vibrantă. Fiecare fir de iarbă strălucea în propria lui lumină, cântându-și propria melodie. (Oricât ar părea de bizar, auzeam sunete care ieșeau din iarbă.) Un câmp întreg de iarbă sălbatică era ca o mare orchestră de lumină radiantă și muzică sclipitoare! Copacii aveau un sunet adânc și grav, iar atunci când frunzele fluturau în vânt, scoteau un sunet cristalin și minunat de clopoței de vânt. Până și pământul de sub picioarele mele goale pulsa în cadența vieții – puteam să-i simt și să-i aud ritmul. Am început să văd culori și lumină în jurul oamenilor (ceea ce se numește „aură", am aflat mai târziu), însă nu doar în cazul lor. Și auzeam o muzică minunată pe care nimeni altcineva nu părea să o audă. Îmi era foarte greu să înțeleg că cei mai mulți oameni nu puteau să simtă și să vadă această frumusețe copleșitoare din jur. Nu puteam înțelege cruzimea sau violența pentru că știam că facem parte dintr-un univers imens, vibrant, viu... și că nu putem să-i rănim pe alții fără a ne face rău nouă înșine.

În urma experienței mele de moarte clinică, mi-am dat seama că suntem infiniți și veșnici; și noi toți suntem intim conectați – legați cosmic, ca să spun așa. Nu mă pot duce acasă până când nu vei ajunge și tu acolo, și viceversa. Cred, de asemenea, că timpul este maleabil, încât putem schimba atât trecutul, cât și viitorul. Acum am credință în Dumnezeu, în îngeri și ghizi. Știu că toți am trăit vieți trecute și toți avem capacitatea înnăscută de a crea universul din jurul nostru. De fapt, noi îl creăm subconștient chiar acum, prin gândurile, sentimentele și convingerile noastre fundamentale pe care le-am preluat din alte vieți.

Experiența din apropierea morții... Atingând lumina

Mii de oameni au trăit experiențe asemănătoare cu a mea și anumite elemente sunt comune în cele mai multe dintre ele. Etapele inițiale ale experienței din apropierea morții implică de obicei senzații de pace profundă și de eliberare de corp sau de plutire deasupra lui. Mulți au simțit că sunt aspirați într-un tunel, cu o lumină la capăt, unde au fost întâmpinați de ființe de lumină sau de oameni pe care i-au cunoscut, dar care au murit. În aproape toate cazurile, aceste persoane s-au simțit foarte iubite și protejate. Adesea, în timpul acestei experiențe, oamenii au ocazia de a-și revedea întreaga viață din punctul de vedere al unui observator. Aproape întotdeauna simt că n-au finalizat ceea ce aveau de făcut pe Pământ, însă există o reticență enormă de a reveni în corpul fizic.

Cercetările au arătat că cei care au avut astfel de experiențe împărtășesc trăsături similare și în aproape toate cazurile ei au fost transformați de eveniment. Aceștia tind să se teamă de moarte mult mai puțin decât majoritatea oamenilor. În general, ei au mai multă pace interioară și poftă de viață. În plus, adesea sunt atrași spre profesii în care pot avea grijă de alții.

Faptul că am trăit experiența morții clinice nu mă face specială. Cred că eram atât de departe de calea mea spirituală, încât a fost nevoie de o lovitură cosmică pentru a reveni pe drumul cel bun. Cred că Universul ne șoptește permanent și că, dacă nu-i ascultăm șoaptele, îi vom auzi strigătele. Atacul asupra mea a fost ca un strigăt enorm din partea Spiritului: „Denise, amintește-ți cine ești!“

Acest strigăt continuă să reverbereze în viața mea. M-am reîntors cu cunoașterea faptului că acest moment este cel mai important în evoluția planetei noastre. Acum îmi dau seama că evoluția individuală și colectivă a conștiinței noastre este esențială pentru viitorul lumii. De asemenea, am dezvoltat o dorință

profundă de a înțelege viața în lumina vieților anterioare pe care le-am trăit și am aflat că această cunoaștere a vieților din trecut ar putea deschide calea către o vindecare personală profundă. Acum știu că nu suntem niciodată singuri; există întotdeauna ghizi și ajutoare spirituale în jurul nostru, gata să ne ofere iubirea și înțelepciunea lor. De asemenea, am căpătat un nivel de conștientizare a potențialului imens disponibil pentru fiecare dintre noi din visele noastre și a faptului că visele pot fi o formă de a călători înapoi la Spirit. Viața mea s-a transformat într-o cercetare cu scopul de a-mi reaminti cine sunt, iar explorarea vieților mele trecute m-a ajutat în demersul meu.

Uşa către visele mele

După experiența mea din apropierea morții, nu numai că am pornit într-o căutare spirituală pentru a înțelege natura interioară a timpului și spațiului, dar, în același timp, ușa către visele mele s-a deschis larg. Imagini vii și uneori tulburătoare mă inundau în timpul nopții. Uneori aceste imagini păreau atât de reale încât granițele dintre veghe și somn se estompau. Unele vise au fost idilice și chiar vizionare ca natură. Aceste vise au fost profund liniștitoare și, ocazional, chiar prindeam o străfulgerare trecătoare a locului prin care călătorisem în momentul în care medicii au crezut că am murit. Mă agățam de aceste imagini începătoșate, doar pentru a vedea mai târziu cum dispar ca o negură delicată.

De multe ori, însă, visele mele au fost copleșitoare. Pe măsură ce ușile nocturne ale percepției s-au deschis, am văzut imagini care fuseseră suprimate mult timp. Numeroase fețe din vieți anterioare, aparent uitate în adâncurile minții mele, au început să iasă la suprafață, permițându-mi să cunosc alte epoci și locuri din istorie. Apariția bruscă a acestor imagini care mi-au umplut nopțile poate fi comparată cu descărcarea de informații într-un

computer sau cu un baraj ale cărui ziduri au ținut piept mulți ani unui râu mare, dar care, în cele din urmă, au cedat. Prin vise, am început să înțeleg că cele mai multe dintre convingerile mele despre mine și lume vin din alte vieți. Retrăind aceste amintiri, aduceam în conștiința mea credințe, decizii și judecăți vechi și limitative, pe care le-am purtat cu mine viață după viață. Acum puteam să încep să mă eliberez.

Există o expresie psihologică care spune „A retrăi înseamnă a te elibera" și se pare că aceste imagini din vis mă ajutau să retrăiesc experiențe uitate, astfel încât am putut să elimin din povara pe care trecutul o plasa asupra vieții mele actuale. Explorând viețile mele anterioare în vis și folosind și alte tehnici, am început să mă vindec fizic și emoțional.

Călătoria mea de vindecare

După ce am fost împușcată, ambiția mea tinerească de a deveni om de știință a fost înlocuită de dorința de a descoperi de ce suntem aici și care este destinul nostru uman. În cele din urmă, m-am mutat la o mănăstire zen budistă, unde am locuit mai bine de doi ani. Nu am trăit nicio experiență de iluminare extraordinară, așa cum sperasem, dar am descoperit un loc liniștit în mine, în liniștea dintre gândurile mele.

Așa cum am menționat, mulți oameni care au experiențe în preajma morții devin vindecători, iar eu am descoperit, de asemenea, că sunt atrasă de câmpurile de vindecare. Practicienii din medicina convențională mi-au spus că din cauza severității leziunilor mele voi fi invalidă pentru tot restul scurtei mele vieți. Dar instinctiv știam că pot să-mi vindec corpul – fără tipul lor de medicină.

Călătoria mea spirituală spre sănătate și vindecare m-a îndreptat mai întâi spre un *kahuna* hawaian (șaman), Morna Simeona, care

a fost de acord să mă instruiască numai după ce a descoperit că am strămoși nativi americani. (Mama mea este descendentă a poporului cherokee.) Morna m-a ajutat să văd, chiar mai profund, că Spiritul se află în tot ceea ce există. Mi-a arătat că viața nu este întotdeauna ceea ce pare și că există, într-adevăr, magie în Univers.

Am fost, de asemenea, călăuzită spre o japoneză remarcabilă, pe nume Hawayo Takata, Mare Maestră Reiki, care a adus această practică veche în Statele Unite din mănăstirile japoneze. (Reiki este o metodă de canalizare a energiei vindecătoare.) De cum ne-am întâlnit prima dată, ea m-a anunțat că știa că vin, pentru că mă văzuse în meditațiile ei. Mă aștepta de mai bine de un an să o contactez și, cu glas aproape răstit, m-a întrebat de ce mi-a luat atât de mult timp. (Dorea ca eu să organizez primele ei cursuri pentru occidentali, ceea ce am și făcut în cele din urmă.) Takata Sensei, care nu a fost doar profesoara mea, dar mi-a devenit și o prietenă bună, m-a învățat cum să accesez energia vitală a vieții, astfel încât să circule în josul brațelor, pentru a putea aplica vindecarea reiki asupra celorlalți.

De asemenea, m-am antrenat cu un maestru shiatsu, de la care am învățat să echilibrez corpul prin exercitarea presiunii asupra diferitelor puncte similare cu cele utilizate în acupunctură și, în cele din urmă, am predat shiatsu în întreaga lume.

Pe măsură ce îmi vindecam propriile leziuni, oamenii au început să vină la mine și să mă întrebe dacă pot să-i ajut să se vindece. Practica mea s-a dezvoltat foarte repede și mi-am descoperit abilitatea naturală de a canaliza energia vindecătoare prin mâini. Rezultatele au fost remarcabile și aveam mai mulți clienți decât puteam să primesc.

Când un pacient venea la mine pentru un prim tratament, îi ceream să se întindă pe o masă de masaj și stăteam în tăcere. Respirația mea încetinea și așteptam până când simțeam cum o adiere caldă de energie mi se revarsă în corp. Mi se încălzeau

mâinile – deveneau aproape fierbinți – și așa le așezam încet pe capul pacientului, până când simțeam că un curent de energie începe să curgă din mine în persoana pe care o tratam.

Apoi, aplicam presiune în anumite puncte de pe corp; fiecare punct corespunde unui organ sau unei glande. Pe măsură ce aplicam presiune, simțeam adesea că mă pierd în acel punct – fiecare dintre puncte părea să fie un tunel spre stele... și Univers. Pacientul părea să dispară. Și eu dispăream. Existau numai stele, lumină și sunete armonioase.

Așa cum fiecare fir de iarbă și fiecare frunză emană lumină și au un sunet unic, am constatat că fiecare punct shiatsu avea un ton și o culoare diferite, care se schimbau în funcție de starea de sănătate a pacientului. Pe măsură ce exploram extraordinarele universuri interioare ale pacienților mei, am văzut că fiecare punct are, de asemenea, o armonică sau o subfrecvență specială, formând o legătură cu o infinitate de universuri interioare.

Fiecare punct de presopunctură pe care l-am presat nu numai că echilibra organele corpului fizic, dar, de asemenea, ajungea în cele mai intime locuri ale ființei pacientului, creând o undă în exterior. Știam că în liniștea camerei mele de vindecare lumea era un loc mai bun datorită muncii pe care o făceam. Energia vindecătoare radia din fiecare punct de presiune de pe trup, către un punct de putere corespondent de pe planetă și din Univers. Era ca și cum fiecare punct îl sincroniza atât pe vindecător, cât și pe pacient cu ritmul primordial al galaxiei. În aceste ședințe de vindecare mă simțeam foarte aproape de lumina și iubirea infinite pe care le-am întâlnit în experiența mea din preajma morții.

Vindecarea este exclusiv autovindecare

Cea mai puternică vindecare apărea atunci când pătrundeam într-un loc în care granițele dintre mine și clientul meu dispăreau,

Cuprins

Prefață / A sosit clipa! / 7
Introducere / Despre această carte / 13

1 / Călătoria mea în viețile anterioare / 15
2 / Reîncarnare și karmă / 47
3 / Modul în care explorarea vieților anterioare îți poate vindeca viața / 67
4 / Urmărirea indiciilor... Cum să devii un detectiv al vieților anterioare / 93
5 / Chestionar de indicii din viețile anterioare / 127
6 / Regresia... O călătorie de transformare / 153
7 / Vise și vieți anterioare / 175
8 / Rezolvare: Cum să vindeci blocajele din viețile anterioare în timpul regresiei / 195
9 / Ghizi spirituali, îngeri și vieți anterioare / 211
10 / Vieți viitoare, efectul de undă și miracole / 241

Postfață / Timp, spațiu și dincolo de ele / 255
Mulțumiri / 259
Despre autoare / 261